

La forma *revincolar-se* degué ser existent en el Ross, si bé amb la sonora (*blinga* i *reblingar* que ja hi hem vist), i d'aquest *revingolar*, amb dilació de nasalitat, surten allí els derivats *remingolejar* i *remingol*: «Nos vet-aquí partits! És en Pere que mena, / de mosques la cavalla és plena: / això l'enfada, i, més que mai, / nos gronxola per munt, per bai, / tot fent *remingols* per la ruta». Saisset (*Perpiny.*, 13, glossat 'recolzada, revolt'). *Remingolejar* 'donar voltes, zigzaguejar': «—Hup! —fa lo postillon—, li cal passar davant!—. / Quina córsa allavors, tremenda, enfuriada! / L'altra votura, arreu que se sent apretada, / fui com un dimoni també, / en *remingolejant*, per no trencar la ruta»; «des de tres dies cau la pluja: / de terribles llucets la flama llueix roja / i *remingoleja* per munt», Saisset (*Perpiny.*, 89 = *Catal. d. R.*, 30; id. 175, i també 183, 187, text en *colobre* i *tarambana*). *Reblincolar*; *reblinconada*.

Formes més alterades de *reb(r)incola* són *barrancola* (metàt.) etc.: «els matxos anaven seguint les *bāraṅ-kólās* del camí, però ell es va tirar rostos avall» Sant Aniol d'Aguja, 1932; mentre que a Vidrà i a St. Pau de Segúries vaig sentir *māriṅkōla* (1953, 1935); i *marincola* va escriure MnVayreda a *La Punyalada*, amb la mateixa dilació nasal que en *remingo(lejar)*. És cert que ací també hi ajudaria la influència del sinònim *marrada*, i que de tot plegat és versemblant que no estigui absent l'acció de *romango* (on deuen haver intervingut *romandre* i *arremangar*); de fet sento un *řemāngo* 'marrada' a la conca de Tremp (Moror, 1957). Havent-hi al costat de *manegar*, *mānec* i *arremangar*, mots afins com *manejar* i aran. *manje* 'mānec', fr. *manche*, també ens expliquem que entre Moror i Alzina hi hagi lo *Serrat de les řemāngōlās*, en 'el fons d'una barrancada bastant rosta, on s'enfila un camí mig perdut; i també a Castissent em parlaven de les *řemāngōlās* del camí (1957); potser no és més que mala notació de ř la grafia «*ramanxola*: tortuositat d'un camí» que el DAG. atribueix a «*Leida*».

¹ No veig ben clar que tingui el sentit llatí (o potser una acc. topogràfica 'collada' etc.) en un doc. en b. ll. de l'a. 956, de text lacònic: «pro ipsa elemosinam donatores sumus a domum Seti Cucuphatis martir --- quod situm est in com. Barchinonae, in Vallense, iuxta *vinculo* Cerdaniolae --- donamus --- terra in id. id., in term. de ipsa Roka ---» (*Cart. St. Cugat*, p. 40); tanmateix potser només és 'en la unió' o 'amb vinculació' amb Cerdanyola. — ² Per a *per-tugada*, V. *verdugada* (VERD).

Vincular, -lació, -lable, V. *vinclar* *Vindicació*, *vin-dirar*, *vindicatiu*, *vindicta*, V. *venjar* *Vinejar*, V. *vi Vinent*, *vinente(s)a*, V. *venir* *Viner*, *vineria*, *vinet*, V. *vi* *Vingrau*, veg. s. v. VI *Vinguda*, V. *venir* *Vinic*, *vinícola*, *vinicultor*, -tura, *vinífer*, *vinificar*, -ació, *vinítmia*, V. *vi*

Vinjolita 'oreneta' men. i *vinjola* 'falciot', ja n'he tractat breument a III, 854a55-58 i n. 6. El Nomenclàtor d'En Mascaró porta *Cova de ses Vinjoles* o *gin-*

joles a St. Lluís (12H9); i un *Vinjoles* 'escull a la costa de tramuntana de Ciutadella' (1C12). Com que l'oreneta és ocell més important i més generalment conegut que el falciot, i -ita no s'explica com a sufix català, cal partir d'aquest i considerar que *vinjola* n'és derivat regressiu. D'acord amb Moll, que ací esperem un derivat de FALX, -CIS: però el *FALCIOLA que ell postula no és acceptable en morfologia llatina (els diminutius en -ulus, -a, sempre vénen de mots en -ius, -EUS; de *falx* sols podia formar-se un dim. en -ulus o -iculus o -ellus), i deixaria inexplicables la sonora j i la forma bàsica en -ita.

D'altra banda com que s'imposa veure-hi un mossarabisme que ha passat a través de l'àrab, l'explicació pot ser més simple: pl. àrab en -ât del mot corresponent al nom català *falcilla* (FALC-ÏCULA): *fâlçilât* i tant *â* > *î* (imela) com la despalatalització de la ð i la sonorització de la ç s'imposen per l'absència d'aquestes consonants en àrab, d'on *foljilita* > *filjolita* metàt. i dissim. *li* > *n-l*. Restava solament la *v-* en lloc de *f-*, que no crec que es pugui explicar per fonètica mossàrab ni aràbiga, per més que Casasnovas postulà per al men. *viola* «fruto del palmito» (*Misc. Griera* I, 166) (cf. *Cala Viola* a la península del Cap Cavalleria i *Es Violar* tros de costa de Maó), però és una etimologia arbitrària fonèticament i gens evident en l'aspecte semàntic (no sembla que VIOLA i ALVEOLA siguin més difícils). La *v-* de *vinjolita* pot ser deguda a una contaminació com la de *vencejo* FALCICULUM o del cast. dial. *volandrina*, Boí id., amb la *v-* de VOLARE.

Vinolència, *vinolent*, *vinós*, *vinositat*, *vinot*, *vinoter*, V. *vi* *Vinoves*, V. *minoves* (*minva* MENYS) *Vinsa*, *vinsat*, V. *vinça*

VINT, del ll. VĪGINTĪ id. □ 1.ª doc.: orígens.

«Aquella que tu coralment ames --- no hi és, pus —cerques que-t desengan—. Més amara ladoncs que m'hagués dat *vint* colps pel cap ab lo bastó que portava, que com axí parlà; e per despler, no li pogué dir», BMetge (*Somni* III, *NCL.*, 126.3). *AlcM* en cita ex. en el *Consolat*. El múltiple *vint mil* no és menys antic, per bé que abans es formava amb *mília* pl. llatí de *mil*: «tramés ses cartes a --- rics-hòmens de sa terra --- que s'aparellassen de seguir --- e-l viatge --- axí mateix ordonà que hac *vint milia* ballesters», Muntaner (fets de 1282, § 46, Casac. I, 100.16).

L'evolució fonètica del mot llatí no presenta anomalies. Partint de VĪGINTĪ, es passà a *venti* en italià, llengua que no admet metafonia d'aquesta mena, i amb metafonia *viinte* (dissim.) > *veinte* en castellà; i *viint* que el català, l'oc. i el fr. contragueren en *vint*; cf. it. *ieri*/cat. *hir*, *abir*. La f tònica sembla clar que era breu en llatí (com en les desenes en -GĪNTA > *trenta* etc.), i de fet en llatí vulgar es troba evolucionada normalment en *e*: *vigenti* en una inscr. de Gàl·lia datada de 520 a. C. (*CIL* v, 1645), i *bigenti* o *βιγέντραι* en docs., veg. Schuchardt, *Der Vokalismus d. Vg.-Lat.* II, 56; Ihm, *ALLG* VII, 69.